

ДРУГАТА СТРАНА

ЃОРЃИ КРСТЕВСКИ

Изданието е финансиски
подржано од Министерството за
култура на Република Македонија

БИБЛИОТЕКА – НАШЕ МААЛО

Главен уредник
Филип Димевски

Уредник на едицијата
Андреј Јованчевски

Наслов на оригиналот
Ѓорѓи Крстевски, ДРУГАТА СТРАНА

© Ѓорѓи Крстевски, 2019
© Бегемот, 2019

Цртеж на насловна страна
Ѓорѓи Крстевски

Лектура
Ирена Ралева

Јазична редакција
Андреј Јованчевски

Компјутерска обработка
Бегемот

Графичко уредување
Наталија Лукомска

© Сите права на изданието ги има – БЕГЕМОТ ДООЕЛ.
Забрането е копирање, множување и објавување на
делови или на целото издание во печатени или елек-
тронски медиуми без писмено одобрение од издавачот.

ДРУГАТА СТРАНА

Ѓорѓи Крстевски

Скопје, 2019

СОДРЖИНА

БЕЗОБРАЗНИОТ ВЕТЕР	7
ВЕСТИ ОД ОНОЈ СВЕТ	8
ВЕЌЕ ВИДЕНО	10
ВЛИЈАНИЕТО НА ПОЛНАТА МЕСЕЧИНА	13
ГЛАС	18
ГОСПОДИНОТ НЕ МОЖЕ ДА СЕ ВРАТИ ДОМА	21
ДИСКО ЗА ДУХОВИ	27
ДОАЃА, ДОАЃА	28
ДРУГАТА СТРАНА	30
ЃАВОЛСКА РАБОТА	38
ЗЕМЈОТРЕС	40
ИНВАЗИЈА	42
ИСТОВРЕМЕНО	43
КНИГА ПОЛНА НЕИЗВЕСНОСТ	44
ЛЕБДЕЊЕ	46
ЛЕТНО РАСПОЛОЖЕНИЕ	51
МНОГУ НЕОДГОВОРЕНИ ПРАШАЊА	53
МРАЧНОТО МОРЕ	55
НА КРАЈОТ ОД ТУНЕЛОТ	58
НЕ МЕ ТЕРАЈ ДА СЕ ПОВТОРУВАМ	63
НЕВЕРОЈАТНА ПРИКАЗНА	67
НЕВИДЛИВИОТ САМОУБИЕЦ	68
НИКОЈ	70
НОЌНА ПРОШЕТКА	72
ПАТУВАЊЕ ВО ЗОНАТА НА САМРАКОТ	81
ПРОДОЛЖЕТОКОТ НА ЕДНА МИСЛА	91
СВЕТЛА	100
ТИВКИОТ УБИЕЦ	102
ТРАГИ	104
ФИЛМ СО (НЕ)ПРЕДВИДЛИВ КРАЈ	106
ЦРНИ ДЕНОВИ СЕ БЛИЖАТ	110
ЧОВЕК ВО ШУМАТА	111
ЧОВЕКОТ СО НОЖ ВО ГРБОТ	113

БЕЗОБРАЗНИОТ ВЕТЕР

По долгата, сува и мачна зима, настапи пролет. Врнеше по цели денови, а потоа дуваше само силен ветер што се провираше во коските. Некои денови беа непрекинато ветровити, а ноќе ветрот се пикаше низ отворите на прозорците, во домовите, посебно во постелите на младите девици, и во ушите им шепотеше безобразности. Тие се будеа возбудени и скришно, да не бидат осетени од своите родители, истрчуваа голи во полињата со висока трева, по што им се губеше секаква трага.

ВЕСТИ ОД ОНОЈ СВЕТ

Една постара жена реши дека сака да умре. Легна на брачниот кревет во спалната соба и ги склопи очите. И умре. Арно ама, бидејќи сè уште не беше дојдено нејзиното време, оној свет не ја прифаќаше и ја врати назад. Нејзиниот сопруг, исто така постар човек, се исплаши дека ќе нема кој да му готви и да му чисти по дома, па ги повика нејзините живи роднини на помош. Заедно ја убедуваа дека е рано за умирање, дека има уште многу да се живее, но жената упорно одбиваше да стане од креветот и тврдоглаво ги склопуваше очите со желба повторно да умре. И умираше. Но, по некое време, оној свет повторно ја враќаше меѓу живите. Тоа се повтори едно десетина-петнаесет пати, и тогаш една нејзина итра братучетка се досети да ја искористи таквата ситуација во своја полза: првин се премажи за сопругот на жената што буквално се наоѓаше

понеѓу два света, а потоа почнаа да ја користат за пренесување пораки и вести од и до другата страна. Многу луѓе беа желни да дознаат како се нивните одамна починати блиски, и не жалеа да платат за тоа.

Брзо се збогатија. Изградија нова куќа, купија нова кола, се слуша дека годинава ќе патуваат низ Европа.

ВЕЌЕ ВИДЕНО

На Бојан Станишиќ

*Ништо не е случајно. Според тоа,
средбата на чадорот и машината за
шиеење врз операциската маса е
однапред испланирана.*

Во мигот кога неговата сопруга чукна на вратата од бањата и му рече дека го бараат на телефон, Марко со крпа ја бришеше водата на својот грб, останата по долгото и пријатно бањање. Тој ја подотвори вратата и го поведе од нејзината рака безжичниот телефон што веднаш го принесе кон левото уво. Во меѓувреме, уште се бришеше со другата рака.

Го бараше еден негов пријател кој тукушто се беше вратил од странство.

– Не успеав да ја најдам книгата – му рече неговиот пријател по едноминутниот вовед од „како си“, „што правиш“ и слично.

– Па, добро... – успеа да промрмори Марко, кој се обидуваше да облече чиста долна облека.

– Прашав во повеќе книжарници, и секаде ми рекоа дека веќе не се печати... Можела да се најде само во старинарници... а немав време да проверам во сите.

Марко ја облече маицата со куси ракави и излезе од бањата. Несвесно влезе во кујната со принесен безжичен телефон кон левото уво и внимателно слушаше. Додека го слушаше својот пријател, погледна во малата црвена цедалка што беше оставена на шпоретот. Сето тоа му дојде познато, како веќе да се имаше случено и претходно: разговорот со пријателот од странство, ненаоѓањето на книгата, црвената цедалка на шпоретот, неговата сè уште неисушена коса... Сега требаше однекаде да се појави неговата сопруга со лоши вести за негов роднина кој доживеал срцев удар, па тој да се облече за да го посетат в болница, а потоа да шетаат низ блискиот парк каде што ќе сретнат познајник кого одамна го немаат видено, па со него да појдат во некое кафуле на пијалак и разговор од кој ќе разберат дека тој има намера да се жени и, воедно, го кани на неговата свадба што ќе се одржи за три недели, а тие, на пат за свадбата, со своето возило ќе

имаат лесна сообраќајна несреќа, во која воопшто нема да бидат повредени, но ќе задоцнат на свадбата час и половина...

Неговиот пријател сè уште зборуваше.

Марко ја премести црвената цедалка од шпоретот на мијалникот за да го наруши редоследот на настаните, како што веруваше дека ќе се случи.

Од дневната соба доаѓаше придушен разговор. Потоа разговорот стивна, и неговата сопруга се појави пред него, но кога виде дека сè уште не завршил со повикот, го задржа тоа што сакаше да му го соопшти. Според нејзините стиснати усни, Марко можеше да заклучи дека не се работеше за радосна вест.